

نفسیاتی ژبپوهنه: پښندگلو

Psycho linguistic: An Introduction

Dr. Faqir Muhammad*

Dr. Kiran Saneen**

Abstracts:

Psychology is the scientific study of human behavior and knowledge of mental tendencies and consciousness. Through it we can know about the human emotions, feelings, perceptions and experiences. And linguistics is related to scientific study of language. Psychology and linguistics has a deep connection with each other because the mind is not participating in absence of language, and language cannot function without the mind. Therefore, the scientific study, research, analysis and experiences of both is called psycholinguistics.

Psychology and linguistics are different branches but interrelated each other through the study of mind and language relationship. These two different branches are very important and play basic rule in psycholinguistics, because it has very important in language learning, thoughts and memories are part of it, but its expressions is the work of language. The choice of words falls in to the category of psychological linguistic, therefore, it's important in language and society very high.

Keywords: psychology, linguistics, psycho linguistic, Mind and language learning.

نفسیاتی ژبپوهنه د نفسیات او ژبپوهنې دواړه څانگې د خپلې څارنې لاندې راوړلي او د ذهن او ژبې گډه مطالعه ده. د ژبې او ذهن تر منځه د تعلق، تړون او رابطې پېوستون د م. د ژبې او د مازغو د اړیکو او رابطې څرگندول او روښانتیا د نفسیاتی ژبپوهنې په دائره کښې شامل دي. د ژبې او ذهن باره کښې معلومات، تشریح، توضیح او څرگندونه کوي او د ژبې د زده کړې په سلسله کښې د نفسیاتی ژبپوهنې اهمیت ډېر زیات د م. ځکه چې د دې په وجه د ژبې د زده کړې (Language Learning) د انساني رویو (Behavior) او د دې د

* Lecture Pakhtunkhwa Study Centre, Bacha Khan University Charsada

** Assistant Professor, Pakhtunkhwa Study Centre, Bacha Khan University Charsada

اظهار اندازه هم ښکاره کوي. دا مونږ ته ښودلې شي چې ژبه څنگه زده کيږي. لفظونه چرته ذخيره کيږي، په اورېدلو کې د نقص په اړه معلومات او علم را کوي. د ژبې زده کړه د لفظ او معنې څرگندونه د دې علم په دائره کې راځي. د ژبې زده کړه کې د ټولني نه اثر اخستل لازمي وي ځکه چې ژبه د ټولني پيداوار وي او هم په ټولنه کې زده کيږي. په دې زده کړه کې د ذهن او مازغو بنيادي کردار وي نو وئيلې شو چې ژبه او ذهن دواړه د نفسياتي ژبپوهنې بنيادي غړي دي. دواړه د ژبې زده کړه کې ډېر اهميت لري. دغه زده کړه د ژبې او فکر د تړون په وجه کيږي.

نفسیات په بنيادي توگه د انسان ذهن Mind او رويه (Behavior) مطالعه کوي. د انسان د شعوري، تحت الشعور او لا شعوري حالتونو انځور روښانه کوي. په دې کې جذبات، ادارک، شخصيت او د شخصيت د ټولني سره اړيکې په نظر کې ساتلې شي ځکه چې دا د ذهني مطالعې نوم دے. د فکر، ذهن او مازغو علم، پوهه، تجربه، تجزيه او سائنسي مطالعه ده. د دې په مقابل کې ژبپوهنه د ژبې سائنسي مطالعه ده نو د دې دواړو مخصوصه مطالعه او علمي پوهه نفسياتي ژبپوهنه ده. د ژبې او ذهن د اړيکو په سائنسي انداز څېړنه او پوهه ده.

په ژبه د پوهېدلو او د دې د استعمال په اړه ذهني عملونه او د کار طريقي نفسياتي مطالعې سره تعلق لري نو دا خبره ترې ښکاره کيږي چې د ژبې او د مازغو تړون او نمائندگي نفسياتي ژبپوهنه ده، د ژبې او وېنا د ذهني اړخونو پېژندگلو کوي. د گيان چند مطابق نفسياتي لسانيات د نفسيات او لسانيات تر منځه علم دے. د ژبې د عمل دوه حصې وي يوه نفسياتي او بله ميکانیکي وي. ښکاره خبره ده چې نفسياتي ژبپوهنه کې د ژبې په نفسياتي اړخ بحث او غور کيږي. د ژبې د پاره په مازغو کې مخصوصه حصه وي چې د اواز اورېدلو ادا کولو او ياداشت سره تعلق لري. ۱

ژبه او د ژبې قاعدې او اصول د انسان په مازغو کې خوندي وي. په ذهن کې هغه ټول خيالونه، فکرونه او ياداشتونونه موجود وي، خو چې د تکلم يا وېنا په شکل کې څرگند شي نو ژبه گڼلې شي. دغې لفظونو له ترتيب ورکول او په مناسبه طريقه استعمالول د نفسياتي ژبپوهنې کار دے کوم چې د ژبې او فکر تړون مخې ته راوړي. هم دغه فکر کوم چې ژبې ته دوام بخښي. د نفسياتي ژبپوهنې نمائنده اړخ دے. نفسيات په خپله دائره کې

لاشعور، تخت الشعور او شعور رانغاړي او دغه ټول څیزونه فکر، مازغو او اعصابي رابطو په وسیله یو سلسله جوړوي او د دغې سلسلې کړۍ د نفسیاتي ژبپوهنې په شکل کښې مخې ته راځي. فکر، مازغه او نفسیات په دې وسیعو معنو کښې د یو کردار مختلف نومونه شي چې د ژبې سره کلک تړون لري.

”پوهیږو چې ژبه او تفکر یو تر بله دومره نژدې اړیکې لري چې د ځینو پوهانو د نظریاتو له مخې ژبې ته تفکر او تفکر ته ژبه وئیل شوې ده. همدا راز پوهانو دغې خبرې ته پوره پام اړولې دې چې ژبه بې تفکره او تفکر پرته له ژبې وجود نه لري.“^۲

په مازغو کښې د ژبې ځان له برخه یا خانه ده چې د یوې حصې نوم ئې ورنیکه (Wernicke's area) د مې. دا برخه د جرمني ډاکټر کارل ورنیکي (Carl Wernicke) په ۱۹۷۰ء کښې نومولې ده. د مازغو دا حصه په وېنا د پوهېدلو دنده تر سره کوي او اورېدلو سره کار لري.^۳

مازغو کښې د ژبې په اړه بله حصه بروکا (Broca) نامه لري. دا حصه د دې د معلومونکي ډاکټر پال بروکا (Paul Broca) په نامه شهرت لري. دا حصه د مازغو گس اړخ ته وي او د اواز پیدا کولو، تکلم یا وېنا سره تعلق لري.^۴

د انسان د وجود د هرې برخې او کار تر سره کولو د پاره مازغو کښې خاص برخه وي. دغسې د ژبې د پاره هم برخه شته چې درې حصې بروکا، ورنیکه او شکنج زاویه نومونه لري.^۵

جارج یول (George Yule)، خپل کتاب کښې څلور برخې (Broca's area)، (Wernicke's area)، (Motor cortex) او (Fasciculus) یادې کړې دي.

که مونږ غور وکړو نو د ژبې دا ذکر مونږ عصبي ژبپوهنې (Neurological linguistic) اړخ ته بوځي. خو د نفسیاتي ژبپوهنې دائره دومره وسیعه ده چې حدونه ئې ټاکل گران کار دې. ځکه چې د ژبې تعلق د نفساتو سره سره اعصابو او مازغو سره هم دې او په څه نه څه حوالو یو بل سره گډیږي.

”داسې قسم مطالعه ډېر شے عنوانات ځان سره رانغاړي او چې په حقیقت کښې دا د کومو عنواناتو احاطه کوي او د دې نه راضي کېدو په وجه دا ده چې

نفساتي ژبپوهنه په اصل کښې ډېره وسيعه او فراخه مطالعه ده چې کله کله ورته د ابلاغو نفسيات هم وئيلې شي. چې ژبې سره سره په انسانانو کښې د ابلاغو نورې ذريعې لکه اشارې او د مخ تاثرات هم خپرلې کيږي.^۶

که عصبې ژبپوهنه او نفسياتي ژبپوهنه هر څو بېلې بېلې څانگې دي خو يو بل سره د نژدې اړيکو په وجه نژدېکت هم لري او ځنې ژبپوهان خو ئې يو گڼي. نفسيات د ذهن، فکر او شعور په لاره د معنوي تعبيرات، توضيح، رجحانات او ميلان هم په نظر کښې لري. په دغه سلسله کښې ئې نفسياتي ژبپوهنې سره کلک تړون څرگند يږي. د فکر او ژبې يو بل سره کلکه رشته ده بې له فکر خبرې د شعور عکاسي نه کوي.

“ژبه د انسان د ذهن دروازه ده، د ژبې استعمال او زده کړه، د خبرو کولو په وخت کښې د کلماتو انتخاب، د کلماتو يو بل په څنگ کښې اېښودل دا ټول د ذهن کار دے، ذهن دانسان د تفکر او تعقل مرکز دے. او ژبه ئې د بيان وسيله ده نو د دغو دوو يو بل سره تړاو سل سلنه حتمي او مهم دے.”^۷

د ذهن او فکر پختگۍ سره د ژبې په زده کړه کښې زياتوالي راځي. د ژبې د زده کړې عمل د يو ماشوم په ژوند کښې له ابتداء نه شروع کيږي. خو د وئيلو توان نه لري. څومره چې ئې عمر زياتيږي. پرمختگ کوي نفسياتي ژبپوهنه دغه دوران کښې مونږ ته ښکاره کوي چې ژبه څنگه زده کيږي. خبرې څنگه کولې شي. او څنگه پرې پوهېږو. او دغسې د فکر او ذهني بلوغت سره د ژبې په ذخيره کښې اضافه کيږي.

“By age of six, the average child has learned to use and understand about 13000 words; by eighteen it will have working vocabulary of 60000 words. The means it has been learning an average of ten new words a day since its first birthday. The equilant of a new word ^every 90 minutes of it working life.”

ژباړه: د شپږو کالو تر عمره هر ماشوم ديارلس زره لفظونه وئيلې شي او پرې پوهېدلې شي. او تر اتلس کلونو ئې د ژبې لفظونو په ذخيره تر شپيتو زرو لفظونو اضافه کيږي. د دې مطلب دا شو چې د پېدائش د ورځې نه د ده د زده کړې اوسط هره ورځ لس لفظونه دي. چې دا يو لفظ په نوي منته حسابيږي.

د عمر سره د ذهن فکري بلوغت صرف د لفظونو د ذخيره زياتوالې نه پېدا کوي. د دې نه علاوه پوهه، شعور او بصيرت هم زېږوي. صرف په ژبه نه پوهېږي بلکې د وېنا او تکلم په

انداز هم پوهه حاصلېږي. د کرکې، غصې، مینې، حکم یا درخواست په انداز هم عبور حاصل شي.

”اروائیزه ژبپوهنه د ژبې تولید او پوهاوې ذهني پروسه څېړي یا دا چې انسان څنگه او په څه ډول ژبه زده کوي. د وېنا درک کښې د حافظې، تصور او د ژبې په استعمال کښې نورې د خپلې پروسې د اروائیزه ژبپوهنې د زده کړې ساحې دي. په نورو ټکو اروائیزه ژبپوهنه ټول هغه ټولنیز او اروايي فکتورونه او عوامل چې ژبه ځنې اغېزمنېږي تر بحث لاندې نیسي. په بل عبارت اروائیزه ژبپوهنه د ژبې او دماغو تر منځ تړاو څخه بحث کوي.“^۹

نفسیاتي ژبپوهنه د لفظونو، د ژبې د اصولو او قاعدو په بنیاد د ضرورت او موقعې مطابق د لغتونو او جملو جوړولو، د ژبې په سمه توګه استعمالولو مطالعه کوي. او دا چې د ماشومانو د ژبې د زده کړې څېړنه هم کوي.^{۱۰}

ژبه د ټولني اهم او بنيادي عنصر د ۷. فکر، تصور او عقل د انسان د شعور احساس نوم د ۷. په دې حواله هم ژبه او نفسيات خپلو کښې رشته او تړون لري. نفسياتي ژبپوهنه د انسان د ژبې د زده ټولې مرحلې او حالات نظر کښې لري. د مورنۍ ژبې نه علاوه د نورو ژبو زده کړه، د عمر اثرات او خصوصاً د ماشومانو د ژبې د زده کړې مرحلې د عمر په مختلفو وختونو کښې څيږي. لکه دا چې يو ماشوم هغه ژبه په اسانه زده کوي چې د هغه چاپير چل کښې وئيلې شي او هغه دويمه ژبه هم په اسانۍ زده کولې شي چې د ده د اولنۍ يا مورنۍ ژبې د خاندان سره ئې تعلق وي. که چېرې دويمه ژبه د بلې ژبې کورنۍ سره ئې تعلق وي نو بيا ئې زده د دې مقابله کښې مشکله وي. او ډېره خواري غواړي. په کم عمرۍ کښې چې کومه ژبه زده شي هغه په ذهن کښې تر ډېرې مودې دوام لري او زيات عمر کښې زده کړې شوې ژبه زر هېر بدلې هم شي.

په نفسياتي ژبپوهنه کښې د ژبې د زده کړې مرحلې په نظر کښې ساتلې شي لکه د ماشوم د ودې او د ژبې د زده کړې څلور مرحلې عموماً داسې يادېږي. (۱) لکه تر دوه کلونو (۲) دوو نه تر شپږ کلونو (۳) بيا تر يوولسو کلونو (۴) تر پنځلسو کلونو يا تر بلوغت. په اولنۍ مرحله کښې ماشوم د يو شي احساس لرلې شي. او داسې هم ممکن ده چې يو شے او پيژني. يا نوم ئې زده کړي. کله کله هم دغه يو نوم نورو څيزونو ته هم اخلي. زما ذاتي مطالعه کښې

راغلے ده چې ماشوم د غوا نوم زده کړے نو که مېښه، اس يا دغه شان بل ځناور وويني نو وائي غوا ده. دغسې هرې سورلۍ ته گادې وغيره. په دويمه مرحله کښې ماشوم په وېنا شروع کوي خو د ترتيب او قاعدو پروانه کوي. هر څيز د ځان گڼي. او حاصلول ئې غواړي. ژبه د چاپېرچل نه زده کوي. بې فکره او بې پروا ئې وائي. په دريمه مرحله کښې ماشوم د ژبې په استعمال، د دې په پوهېدلو او خپل خيال بل ته د رسولو قابليت لري. د جواب ورکولو جوگه شي او ژبه کښې ئې د لفظونو په ذخيره کښې اضافه کيږي. خپله مرضي وړاندې کولې شي. څلورمه مرحله کښې ماشوم خپل خيال، فکر، احساسات، تصورات او جذبات په سمه توگه منظم انداز او د موقعې مناسب ادا کوي. دغه د ذهني او جسماني بلوغت دور وي.

د ژبې د زده کړې په اړه نفسياتي ژبپوهنه صرف د ماشومانو زده کړه په نظر کښې نه ساتي. په دې کښې انساني ژبه نظر کښې ساتلې شي. د هر عمر افراد پکښې شامل وي. د نارينه او زنانه د زده کړې او تکلم انداز هم په غور کتلې شي.

”زبان کے مطالعے میں بولنے والوں کو نفسیات بہت اہمیت رکھتی ہے، بڑوں کے مقابلے میں بچوں کے لسانی رویے الگ

ہوتے ہیں۔ مردوں اور عورتوں کے نفسیات میں فرق کے باعث دونوں کے لسانی رویے مختلف ہوتے ہیں۔ اس کے علاوہ کسی شخص کو نئی زبان سکھاتے وقت جو مسائل ہمارے سامنے آتے ہیں وہ اس کی نفسیاتی مسائل کا نتیجہ ہونگے۔ اس طرح

نفسیات کے تعلق سے زبان کا مطالعہ نفسیاتی لسانیات کا موضوع بن جاتا ہے۔“ ۱۱

د ژبې زده کړه ټولنيز عمل دے او د ټولنې سره د انساني ژوند ضرورتونه تړلي دي. د انسان چې کوم څيز ته اړتيا وي، هغې ته پاملرنه کوي. دغه قسمه ټولنيز ضرورتونه د ژبې د زده کړې يا په ژبه کښې د بدلون سبب گرځي. لکه يو ماشوم چې د ضرورت دپاره بيا بيا کوم عمل سره مخامخ کيږي ورسره د دغه څيز د نوم گردانيږي. نو دغه نوم زر زده کيږي. د مثال په طور يو ماشوم له مور پي ورکوي او ورته وائي دود هو. دغسې بيا بيا کيږي نو بيا چې ماشوم اوږې شي نو د دود هو لفظ وئيلو سره غوښتنه کوي. څومره چې يو ماشوم ته د يو څيز نوم زيات واخستې شي هغه زر زده کوي.

خليل صديقي په دې اړه ليکي:

”اگر کبوتر کے سامنے دانہ ڈالتے رہیں تو ٹھونگیں مارنے کی برجستہ کردار ظاہر ہوگا۔ پھر کبوتر ٹھونگیں مار مار کر بھوک کا اظہار

کرنے لگتا ہے۔ یہ فعل جوابی فعل ہے۔ جو ”آموزش“ کا مرہون منت ہے۔ بچے کی لسانی کردار کی بھی کم و بیش یہی کیفیت

هے۔ هال يه ضرور هے كه اس صورت ميں ”تقويت“ كى حيثيت سماجى هوتى هے۔ اس طرح بچه بھوك كے اظهار كے لئے تٲا تٲا كر ٲوٲا پھوٲا لفظ كہنہ لگ جاتا هے۔ اور جب اس كے تٲيے ميں دودھ مل جاتا هے تو اس لفظ كے معنہ بهى اس كے ذہن ميں واضح هوتے جاتے هیں۔ اور اسم اور مسكى كا تلازمہ ذہن نشين هو جاتا هے۔ رفتہ رفتہ وه صحح لفظ بهى سيكه جاتا هے۔“

د نفسياتى ٲيپوهنې په موضوعاتو كښې اهم دا وي چې د ژبې زده كړه (Language learning) څنگه كيږي او دا چې د وېنا نقص (speech disorder) څنگه پېدا كيږي او د دې دحل د پاره څه كومې طريقي خپلولې شي. د ذهن او مازغو سره د ژبې تعلق څومره د دې او بيا د ژبې او وېنا اظهار څنگه كيږي. د دې ٲولو خبرو د پاره د پوهې يا فهم طاقت (perception) څومره اهميت لري. ځكه چې دغه طاقت د وېنا، د خپل خيال، مقصد او مفهوم بل ته رسولو د پاره د دغه پوهې ډېر ارزښت د دې نه بغير په سمه طريقيه د ابلاغ ترسيل نه كيږي. په ژبه د پوهېدلو او په مفهوم رسېدلو د پاره د ژبې په رويو (Linguistic behavior) د پوهېدلو او د لساني نفسياتو پس منظر ته ځان رسول ضروري وي، ځكه چې د ژبې رويو نه د ژبني اظهار (Linguistic expression) اندازه كيږي. په دې كښې د انسان مختلف كيفيات، احساسات او جذبات پټ وي. په يوه موقعه چپ پاتې كېدل، يوې خبرې له زور وركول، د خبرې سره د اندامونو حركتونه، د مخ تاثر د مينې محبت، د كركې، ويرې، غصې، د خوشحالي او ناراضگۍ اندازه هم د دغې اندامونو د كيفيتونو نه كيږي او د دې ادراك نفسياتي ٲيپوهنه كولې شي.

د خبرو دوران كښې چې كوم كوم انداز قبلولې شي دا د وخت سره سره زده كيږي. د پنځو مياشتو ماشوم د غصې اظهار او د ويرې كيفيت نه شي ظاهرولې يا دغه قسمه اثر نه اخلي. د كال ماشوم د غصې او مرورتيا اظهار كولې شي. تر دغه وخته د غږونو سم استعمال نه شي كولې او څه مخصوص او ازونه لكه بابا غونډې او ازونو تكرار كولو مثالونه ترې ښكاره كېدلې شي. د كال نه پس يو لفظي one word استعمال باندې قدرت مومي چې دغه دوره يو لفظي one word stage بللې شي. په دې دوره كښې ماشوم ډېر كم څيزونه پېژني او دغه پېژندلي څو څيزونه په نورو ډېرو څيزونو قياس كوي.

د يو نيم كال د عمر نه پس د دوه لفظونو دور (two word stage) شروع كيږي. لكه ماله دودهو، مم آكا او داسې نور. دغسې د وخت تېرېدو سره تر دولسو كلونو او بيا تر بلوغت په ژبه او د ژبې په سم استعمال عبور لري. د مختلفو كيفيتونو په اظهار او قابو لرلو لاس بر

شي. لکه دا ادراک لري چې کوم وخت غصه کول مناسب دي او کوم وخت پرې قابو ساتل پکار دي. دغسې د هر قسمه اظهار مناسبه موقعه پېژندلې شي او دغه ټول د نفسياتي ژبپوهنې سره تعلق لري.

نفسیات د انساني رويو، د دې د ذهني، فکري رجحان او شعوري حالتونو د پوهې سائنسي مطالعه ده او د انساني جذباتو احساساتو، ادراکاتو، پوهې او تجربو عکاسي کوي. نو ژبپوهنه د ژبې د سائنسي مطالعې سره تعلق لري او دواړو ته که نظر وکړو نو د ژبې او ذهن يو بل سره کلک تړون مخې ته راځي ځکه چې ژبه د ذهن او ذهن د ژبې بغير کار نه شي کولې. ځکه دا دواړه سائنسي پوهه، څېړنه، تجزيه او تجربه نفسياتي ژبپوهنه زيربوي. د نفسياتو او ژبپوهنې جدا جدا څانگې، نفسياتي ژبپوهنه په يو وجود کښې رانغاړي. د ژبې او ذهن شريکه مطالعه، د دوي تر مېنځه اشتراک او تړون په گوته کوي او بيا د ژبې په زده کړه کښې د نفسياتي ژبپوهنې کردار په دې هم دي چې دا مونږ ته د ژبې د زده کړې سره د ژبې او ماژغو، د ذهن او فکر سره د ژبې تعلق او کردار څرگندونه هم کوي. دغه دواړه څانگې د نفسياتي ژبپوهنې اهمې او اساسي برخې دي چې د ژبې په زده کړه کښې لاس لري. د ژبې د زده کړې قاعدې د انساني ذهن سره تړون لري. دې سره سره خيالونه، فکرونه او ياداشت هم د دې حصه وي. خو بيا د دې څيزونو اظهار د ژبې کار دے. دې د پاره د لفظونو چون د نفسياتي ژبپوهنې په دائره کښې راځي. دغه وجه ده چې د نفسياتي ژبپوهنې په انساني ټولنه کښې ډېر اهم او بنيادي کردار دے.

حوالې:

1. گيان چند، پروفيسر، عام لسانيات، لاهور، بک ٹاک، 2018ء، ص 17-616
2. میرا جان، غوربندي، پوهنوال، د ژبپوهنې مبادي، دريم چاپ، کابل، جهان دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۹۹، مخ ۱۳۲
3. George Yule, the study of language, 4th edition UK, Cambridge University press, 2010, p 159
4. As above, P 1558
5. محمود مرهون، اواز پوهنه، کابل، کابل پوهتون د ژبو او ادبياتو پوهنځی، ۱۳۹۸ ل، مخ ۴۳
6. بشره اکرام، ډاکټر، ژبپوهنه، پېښور، پښتو اکیډمی، پېښور یونیورسټي، مخ ۳۵۸
7. محمود مرهون، تاریخي ژبپوهنه، کابل، جهان دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۹۹ ل، مخ ۱۴۸
8. Dimbar, r, Groming, Gossip and the evolution of language UK, Cambridge, Harward university press, 1996, p.3
9. خولیزم، محمد عثمان، پوهنیار، عمومي ژبپوهنه، کابل، جهان دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۹۹ ل، مخ ۲۱۴
10. Griffiths, carol, lesson from good language learners, uk, Cambridge university press, 2008, p 3
11. رابعه سرفراز، ډاکټر، پروفيسر، لسانيات، تعارف اور اهميت، مشموله، اردو ريسرچ جرنل، اکتوبر، دسمبر، ۲۰۱۸ء، ص ۶۶
12. خليل صدیقی، پروفيسر، زبان کا مطالعہ، کونہ قلات پریس، ۲۰۰۱ء، ص ۲۰۶

References

1. Gianchand, Proff, aam lisaniat, Lahore, Book talk, 2018, P,616-17.
  2. Meerajan, Ghorbandi, Pohanwal, da Jabpohane mabade, Kabal, Jahane Danish, Khparandoya Tolana, 1399, P-132.
  3. George Yule, the study of language, 4th edition UK, Cambridge University press, 2010, p 159
  4. As above, P 1558
  5. Mahmood Marhoon, Awaz Pohana, Kabal Pohanton da jabo aw adabyato pohanzai, 1398,P,43.
  6. Bushra Ikram, Dr, Pekhavar, Pukhto Academy Pekhavar University, P,358.
  7. Mahmood Marhoon, Tarikhi Jab Pohana, Jahandanish khparandoya tolana, 1399,P,148.
  8. Dimbar, r, Groming, Gossip and the evolution of language UK, Cambridge, Harward university press, 1996, p.3
  9. Solazai, Muhammad Usman, Pohanyar, Umomi Jab Pohana, Jahandanish khparandoya tolana, 1399,P,214.
  10. Griffiths, carol, lesson from good language learners, uk, Cambridge university press, 2008, p 3
  11. Rabia Sarfaraz, Dr, Proff, Lisanyat Taaruf awar ahmiyat, Mashmoola, Urdu Research Journal, Oct- Dec-2018, P, 66.
  12. Khalil Saddiqui, Proff, Zuban ka mutalia, Quita, Qilat Press, 2001,P 206.
-